

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ФИНАНСОВИЯ ОТЧЕТ

за годината, приключваща на 31 декември 2011

1. ПРЕДСТАВЯНЕ НА ДРУЖЕСТВОТО

Дата на създаване	21.11.1991
Съдебно решение	№ 1065
Съд	Добрички окръжен съд
Дело №	2724/1991 г.
Адрес на управление	Гр. Добрич ул. „Поп Богомил”№3
Седалище	Гр. Добрич ул. „Поп Богомил”№3
Предмет на дейност	Градски и извънградски пътнически превози; автогарови услуги; технически прегледи на МПС
Вид на отчетната валута	Български левове
Телефони за връзка	058/600 399
E-mail адрес	pp-dobrich@b-trust.org
Предприятие майка, което съставя консолидиран отчет	„Транспортна компания” АД
Седалище на предприятието майка, което съставя консолидиран отчет	Гр. Добрич, ул. „Поп Богомил”№ 3

Финансовият отчет е изготвен в хиляди левове

Към 31.12.2011г. дружеството има дружествен капитал в размер на 42 хил.лв., който е ефективно внесен.

Дружеството се представлява и управлява от Управител.

Средносписъчният брой на персонала към 31.12.2011г. е 142 души.

Ръководството потвърждава, че е прилагало последователно адекватни счетоводни политики при изготвяне на финансовия отчет и е направило разумни и предпазливи преценки, предположения и приблизителни оценки.

2. ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ ОТ СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА

2.1. База за изготвяне на финансовия отчет

Счетоводната политика на дружеството “Пътнически превози” ЕООД включва принципи, изходни положения, концепции, правила, бази и процедури за отчитане дейността на дружеството и за представяне на информацията във финансовите му отчети.

По-долу следва описание на счетоводната политика, прилагана при изготвяне на финансовия отчет. Политиката е била последователно прилагана за всички представени години, освен ако изрично не е упоменато друго.

Дружеството води своето текущо счетоводство и изготвя финансовите си отчети в съответствие с изискванията на българското търговско, счетоводно и данъчно законодателство, като е приложило всички Национални стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия, в сила за 2011 година.

2.2. Промени в счетоводната политика

Дружеството прилага утвърдената счетоводна политика последователно през отчетните периоди. Целта е да се осигури възможност на потребителите да сравняват финансовите отчети за по-дълъг период от време и да могат да установят тенденциите в развитието. Промяна в счетоводната политика се прави само в следните случаи:

- поради промени в законодателството;
- промени в счетоводните стандарти;
- промяната ще доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на дружеството.

При промяна на счетоводната политика дружеството прилага препоръчителното третиране по СС 8 Нетни печалби или загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика – промяната в счетоводната политика се прилага с обратна сила и всяка корекция се отчита като корекция на салдото на неразпределената печалба. Сравнителната информация се преизчислява. Промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила, когато корекцията на салдото на неразпределената печалба от минали години не може да бъде надеждно определена или е несъществена.

2.3. Прилагани основни счетоводни принципи

Предприятието е разработило счетоводната си политика в съответствие с:

- а) принципите, определени в Закона за счетоводството;
- б) изискванията, определени в Закона за счетоводството и в Националните стандарти за финансови отчети малки и средни предприятия, в сила от 01.01.2008;
- в) вътрешните нормативни актове на предприятието, отразяващи спецификата на неговата дейност.

Основните счетоводни принципи (предположения), определени в НСФОМСП са:

- текущо начисляване – приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода, за който се отнасят;
- действащо предприятие – приема се, че предприятието е действащо и ще остане такова в предвидимо бъдеще; предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност – в противен случай при изготвянето на финансовите отчети следва да се приложи ликвидационна или друга подобна счетоводна база.

За представяне на качествени финансови отчети дружеството прилага следните изисквания към качеството на представяната информация:

а) надеждност на информацията във финансовите отчети:

- предпазливост – оценяване и отчитане на предполагаемите рискове и очакваните загуби при счетоводното третиране на стопанските операции с цел получаване на действителен финансов резултат;
- достоверно (честно) представяне на резултатите и финансовото състояние на предприятието;
- предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;
- неутралност на информацията - информацията, която се включва във финансовите отчети е безпристрастна и непредубедена;
- изчерпателност на информацията – финансовите отчети съдържат всяка съществена за потребителите информация;

б) уместност на информацията – във финансовите отчети е включена цялата информация, която е необходима за вземане на решение от външен потребител на отчета;

в) разбираемост на информацията – информацията, която е включена във финансовите отчети е разбираема за ползвателите с обичайни икономически познания;

г) сравнимост на информацията (последователност) – запазване на прилаганата счетоводна политика от предходните отчетни периоди за постигане на съпоставимост на показателите във финансовите отчети. Изключения се допускат само за постигане на обективна и точна информация или при промяна на закони.

д) съпоставимост между приходите и разходите – разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който дружеството черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

Вярно и честно представяне

Дружеството изготвя своя финансов отчет на основата на изискването за вярно и честно представяне на финансовото състояние на предприятието, отчетените финансови резултати и промените в паричните потоци и в собствения капитал, което от своя страна означава:

- а) избор и прилагане на подходяща, адекватна на дейността и в съответствие с изискванията на НСФОМСП счетоводна политика;
- б) информацията във финансовите отчети се представя по разбираем, уместен и надежден начин;
- в) финансовите отчети съдържат всички необходими оповестявания, изисквани от НСФОМСП или необходими, за да се разбере влиянието върху тях на конкретни сделки и събития.

Представяйки настоящия финансов отчет, ръководството декларира, че същият е изготвен в съответствие с основните счетоводни принципи, изискванията за вярно и честно представяне и за качество на използваната и представяната информация.

Структура и съдържание на годишния финансов отчет

Съставните части на финансовия отчет са:

- а) счетоводен баланс;
- б) отчет за приходите и разходите;
- в) отчет за собствения капитал;
- г) отчет за паричните потоци;
- д) приложение – допълнителни оповестявания за прилаганата счетоводна политика на дружеството при изготвяне на финансовия отчет и пояснителни бележки относно съществените пера от финансовия отчет, основните показатели от баланса и отчета за приходите и разходите и друга допълнителна информация, необходима за по-доброто разбиране на финансовия отчет;

2.4. Приблизителни счетоводни оценки и предположения

Изготвянето на финансовия отчет налага ръководството да направи преценки, приблизителни счетоводни оценки и предположения (наложени от несигурността, която по принцип съпровожда бизнеса), които влияят върху стойността на отчетените активи и пасиви към датата на баланса, както и върху отчетените приходи и разходи за периода.

Обичайни са следните случаи на промяна в приблизителните счетоводни стойности:

- промяна в метода на амортизация – когато се промени начина на ползване на икономически изгоди от актива. Коригират се амортизационните квоти за текущия и бъдещи периоди;
- промяна в очаквания полезен живот на актива. Коригират се амортизационните квоти за текущия и бъдещи периоди;
- промяна в остатъчната стойност на актива. Коригират се амортизируемата стойност и амортизационните квоти за текущия и за бъдещи периоди;

- промяна в приблизителните оценки за размера на трудносъбираемите вземания – коригира се само текущия период;
- промяна в приблизителната оценка относно морално остарели стоково-материални запаси. Коригира се само текущия период и др.

Процесът на приблизително оценяване е свързан с преценки, основани на последната налична информация. Приблизителните оценки подлежат на преразглеждане, ако настъпят промени във фактите, на които се базират, или се получи нова информация за оценявания обект.

Преразглеждането на приблизителните оценки не се третира като фундаментална грешка или промяна в счетоводната политика.

Ефектът от промяната на приблизителните оценки се включва при определянето на печалбата или загубата за текущия период, когато промяната засяга само този период или за текущия период и бъдещите периоди, ако промяната засяга и тях.

Представените приблизителни счетоводни стойности биха могли да се различават от действителните.

2.5. Дълготрайни материални и нематериални активи

Ключовите критерии, за да се определи дали активът е дълготраен са:

- а) да се докаже връзката между конкретния ДМА и икономическата полза от неговата употреба през повече от един отчетен период;
- б) себестойността на актива да може надеждно да бъде оценена.

Дълготрайните материални активи са установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от предприятието, които имат натурално-веществена форма; използват се за доставка или продажба на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или за други цели и се очаква да бъдат използвани през повече от един отчетен период

Дълготрайните нематериални активи са установими нефинансови ресурси, придобити и контролирани от предприятието, които нямат физическа субстанция, въпреки, че могат да се съдържат във физическа субстанция, или носителят им може да има физическа субстанция; имат съществено значение при употребата им и от използването им се очаква икономическа изгода повече от една година.

Съставни компоненти на един ДМА

Когато съставните компоненти на един актив имат различни срокове на годност или осигуряват по различен начин икономическа изгода, което налага използването на различни методи и норми на амортизация, тези компоненти се отчитат като самостоятелни ДМА.

Първоначална оценка

Първоначално всеки дълготраен материален и нематериален актив се оценява по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи за привеждане на актива в работно състояние. Стойностният праг за признаване на дълготрайните материални и нематериални активи е 700 (седемстотин) лева, считано от 01.01.2009г.

Оценка на активи, създадени в предприятието

Дълготраен материален актив, създаден в самото предприятие се оценява, като се прилагат правилата на СС 2 Материални запаси.

Размяна на активи

При размяна на активи се прилагат правилата за оценка, предвидени в т. 5.1. и т.5.2.на СС 16 Дълготрайни материални активи.

Последващи разходи

С последващите разходи, свързани с отделен дълготраен материален и нематериален актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив.

Оценка след първоначалното признаване

След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален и нематериален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и евентуалните загуби от обезценка.

Такива са разходите, чрез които се постига:

- удължаване на полезния живот на актива;
- увеличение на неговата производителност;
- осъвременяване на машинни части, за да се постигне значително подобряване качеството на услугите;
- разширяване на възможностите за нови продукти и/или нови услуги;
- въвеждане на нови производствени процеси, които дават възможност за съкращаване на производствените разходи;
- икономически по-изгодна промяна във функционалното предназначение на актива.

Разходите, свързани с горните условия се капитализират в балансовата стойност на актива въз основа на мотивирано становище от компетентни длъжностни лица в дружеството.

В случаите, когато не може да се обоснове увеличение на икономическата изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на актива, извършените разходи (ремонт, поддръжка и др.) се отчитат като текущи разходи за дейността.

Метод на амортизация

Дружеството е приело да амортизира дълготрайните материални и нематериални активи по линейния метод. При линейния метод амортизацията се разпределя пропорционално на периодите, които обхващат предполагаемия срок на годност на амортизируемия актив.

Амортизационен план

Дружеството е разработило и утвърдило счетоводен амортизационен план за всеки амортизируем актив. За данъчни цели се прилага данъчен амортизационен план.

Начисляване и отчитане на амортизацията

Начисляването на счетоводната амортизация започва от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба.

Начисляването на счетоводната амортизация се преустановява от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е изведен от употреба, независимо от причините за това.

Начислената амортизация се отчита като разход и като коректив за срока на ползване на амортизируемия актив.

На активите се начислява амортизация по линейния метод през полезния им живот. Приетият полезен срок на амортизация по групи активи е както следва:

Група активи	Полезен срок в години
Сгради	25
Машини и оборудване	3-4
Автомобили	4
Автомобили	6-7
Компютри и софтуер	2
Стопански инвентар	6-7

Преглед на полезния срок на годност и на метода на амортизация

В края на всеки отчетен период ръководството на дружеството извършват преглед на прилаганите полезен срок на годност и метод на амортизация по отделни ДМА и ако очакванията за употребата на